

Kiss Edina

■ ELTE TTK Kémiai Intézet | edina.kiss@ttk.elte.hu

„Tanítsunk Magyarorszáგért!” – kortárs mentorálási program a köznevelésben (is)

Bevezetés: a program indulása, célja, résztvevői

A „Tanítsunk Magyarorszáგért!” mentorálási program (a továbbiakban TM) 2019 februárjában indult. Célja a kistelepüléseken élő, főleg hátrányos helyzetű, 12–16 év közötti fiatalok segítése a munkaerőpiacra való bekerülésben. [1] Erre a részt vevő felsőoktatási intézmények saját hallgatóikat készítik fel, akik jelenléti mentorálás során kísérik az általános iskolás tanulókat, és heti rendszerességgel igyekeznek a segítségükre lenni. A kezdeményezés az Innovációs és Technológiai Minisztérium, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Klebelsberg Központ és a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája (a továbbiakban HÖÖK) összefogásával kezdődött 2018 decemberében, és ma már több egyetem és számos általános iskola közreműködésével zajlik. A gyakorlati megvalósításért országos szinten az IFKA a felelős (2013 óta az Iparfejlesztési Közalapítvány jogutódja).

Első körben a Pécsi Tudományegyetem, a Miskolci, a Nyíregyházi és a Debreceni Egyetem hallgatóit vonták be az egyetemi mentorprogramba. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem (a továbbiakban ELTE) egy félévvel később, az Eszterházy Károly Egyetemmel egyidőben csatlakozott a programhoz, így 2020 februárjától már hat egyetem hallgatói vettek részt benne, és azóta még tovább bővült a társuló oktatási intézmények köre.

A program további három pillérrel is rendelkezik (középiszkolás mentorprogram, HÖÖK mentorprogram és vállalati mentorprogram), [1] a jelen cikk azonban most csak az egyetemi mentorprogrammal foglalkozik.

A megvalósítás módja, a program fejlődése

A mentorálás fogalma sem a hazai, sem a nemzetközi szakirodalomban nem tisztázott teljes mértékben, de az alábbi három pontban egyetértés mutatkozik: „(1) a mentor a mentorálnál tapasztaltabb, nagyobb tudással rendelkező személy, (2) aki a mentorált fejlődésének elősegítését szem előtt tartva nyújt segítséget, iránymutatást (3) erős kötődéssel jellemezhető bizalmi kapcsolat keretében.” [2] Természetesen ez a feladat rendkívül komplex, ezért a hallgatók első körben egy képzésen vesznek részt, amelyet egy kétkredites, szabadon választható felkészítő kurzus biztosít (TM1). A kurzus lehetővé teszi, hogy bepillantást nyerjenek az őket váró feladatok és problémák elméleti hátterébe, de alapvetően a gyakorlati megoldások elsajátítása a cél. A tematika az alábbi területeket érinti:

- a mentorálás fogalma, a mentor szerepe és feladatai;
- hátrányos helyzetű települések és iskolák jellemzői;
- a serdülőkor jellemzői és problémái;
- a hátrányos helyzet fogalma, szociológiai okai, következményei;
- hátrányos helyzetű gyerek a társadalomban és az iskolában;
- a cigányság helyzete, kultúrája, részvételük az oktatásban;
- különleges bánásmódot igénylő tanulók jellemzői;
- a tanulási nehézségek típusai, jellemzői, felismerésük, segítségadás;
- kultúra és kommunikáció, asszertív kommunikáció;
- a tanulás tanítása;
- a digitális tanulás lehetőségei;
- a szabadidő eltöltésének módjai;
- mentorálási helyzetgyakorlatok.

A témák feldolgozása során nagy hangsúlyt kap a gyakorlat, hiszen a mentoroknak a következő félévtől már terepen kell bizonyítaniuk a rátermettségüket.

A második félévtől kezdve minden mentor elszegődik egy adott település általános iskolájába, ahol átlagosan 4 hátrányos helyzetű mentoráltat vesz a szárnyai alá. Ebben a szakaszban a mentorok havi negyvenötezer forint ösztöndíjban részesülnek, amelyből tízezer forintot a mentoráltjaikra költenek a programok során. A hallgatók hetente 6 órát töltenek együtt a tanulókkal, amely időtartamból a távolabbra utazók kedvezményt kapnak, de ez maximum 2,5 óra lehet a távolságtól függően. A foglalkozások zöme az általános iskolákban zajlik, és a hosszú hónapok során hétről hétre alakul ki a bizalmi kapcsolat a mentorok és tá-

Kémiai kísérletek bemutatása a mentorálás során

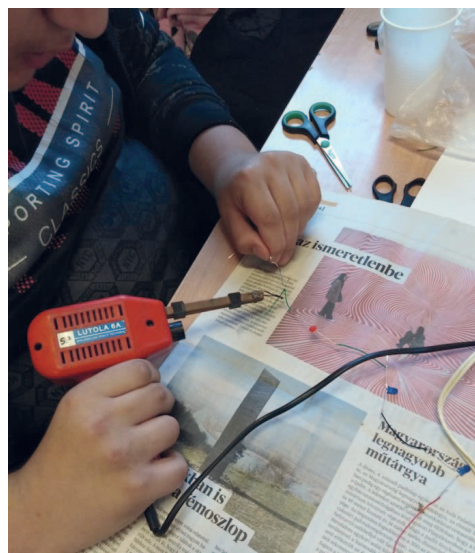
mogatottjaik között. Ezt a folyamatot egy mentoráláskísérő egyetemi kurzus segíti (TM2), ahol a hallgatók heti rendszerességgel vesznek részt csoportos foglalkozásokon, amelyeket az oktatóval való egyéni konzultációk egészítenek ki. Ezek az órákon dolgozzák fel azokat a problémás eseteket, amelyek megbeszélése a nagyobb csoportlétszám miatt sem ütközik etikai akadályokba. Emellett a hallgatók ötleteket is gyűjtenek a különböző mentorálási foglalkozások tervezéséhez. Az idő előrehaladtával a már több féléve mentoráló hallgatók segítségét nyújtanak a kezdőknek korábbi tapasztalataik alapján.

Mind a mentorok, mind a mentoráltak kapnak egy ún. TM-kártyát, amellyel a mentorálás időszakában országosan bármely MÁV-vonalon és a kijelölt helyközi autóbuszokon ingyenesen utazhatnak. Minden iskolában létszámtól függően van egy-két iskolai koordinátor, akik rendszerint a tanári karból kerülnek ki. Ők segítik a hallgatókat a helyi mentorálásban, a szervezésben, az iskolába való beilleszkedésben.

A program központi honlapján a mentoráltak kivételével mindenki rendelkezik belépési jogkörrel az adminisztrációhoz. Heti rendszerességgel olvashatók a mentorok beszámolóit a történekről, amely beszámolókat mind az iskolai koordinátoroknak, mind az egyetemi oktatóknak jóvá kell hagyniuk. [1] A hallgatók többféle foglalkozást tarthatnak a gyerekeknek, de akár hospitálhatnak is az adott csoport óráin, hogy iskolai, tanórai környezetben is lássák, miként viselkednek, dolgoznak, tanulnak mentoráltjaik. A gyerekekkel töltött időt sokféleképpen lehet tervezni. A mentoroknak módjukban áll csoportos vagy akár egyéni foglalkozásokat is tartani. Lényeges, hogy mindig előre meg kell tervezni, hogy mi a célja az adott alkalomnak, majd a megvalósulás után az aznapi értékelésben egy 10-es skálán jelölni kell, hogy milyen mértékben valósult meg ez a cél. A mentorálás kezdetén a legfontosabb feladat megismerkedni a tanulókkal, ami akár több alkalmat is igénybe vehet, hiszen a különböző területeken való fejlesztés alapos előzetes ismereteket kíván a tanulókról. Gyakran szükség van az önbizalom növelésére vagy a személyiség megfelelő fejlesztésére ahhoz, hogy egy tanulót a képességeihez mérten jó irányba terelhessenek a továbbtanulás útján. Más mentoráltaknál még a tanulás iránti pozitív attitűdöt is fejleszteni kell, mert ez számos esetben nem megfelelő. Érdemes foglalkozni a tanulás tanításával, hiszen rendszerint a sikertelenség oka a helytelen tanulási szokásokban rejlik.

Eddigi tapasztalatok, a jelenléti és az online mentorálás előnyei, hátrányai

Az elmúlt négy félév az ELTE résztvevői számára nagyon sok tapasztalattal szolgált. Az ELTE-n a programot a Tanárképző Központ koordinálja, [3] de nemcsak a tanárszakosok, hanem az ELTE mind a kilenc karáról részt vesznek hallgatók a programban. 2022 tavaszi félévében már több mint 250 hallgató végez mentorálást az ELTE 20 Pest és Nógrád megyei partneriskolájában. Az új felkészítő kurzusokra pedig újabb 200 érdeklődő hallgatót várnunk. A felkészítő és a mentoráláskísérő kurzusokat az ELTE öt karáról 20 oktató tartja. Az oktatók, a szervezők és a hallgatók segítségével folyamatosan alakítjuk „testre szabjuk” az igényeknek megfelelően a program azon részeit, amelyek rugalmasan kezelhetők, és a célok megvalósítását hatékonyan támogatják. Más egyetemekhez hasonlóan minden félév végén oktatói, hallgatói és iskolai koordinátori kérdőívek segítségével mérjük fel, hogy mi az, ami jól működött, és min szükséges változtatni ahhoz, hogy még eredményesebben dolgozhassunk együtt mind-

Soros kapcsolású égősort forrasztanak a mentoráltak

annyian a gyerekek jövőjéért. Központi szervezésben a mentorálásban részt vevő gyerekek is véleménykérő kérdőívet töltenek ki. A program népszerűségét mi sem bizonyítja jobban, hogy félévenként egyre több felkészítő csoport indul, kurzusonként 24–25 fővel. A 2020. őszi félévtől elindultak a mentoráláskísérő kurzusok is, amelyekből a 2022. tavaszi félévben már 16-ot hirdettünk meg, csoportonként 16–17 fővel. Az eddigi tapasztalataink szerint a felkészítő kurzus után a hallgatóknak több mint 60%-a kezd el a mentorálást.

Az elmúlt időszakokban a jelenléti és az online mentorálás együtt folyt az iskolákban. A hallgatók számot adhattak felkészültségükről, és az eddigiek alapján elmondhatjuk, hogy nagy többségben az elvárásoknak megfelelően, sőt sokan azon felül teljesítették a feladataikat. A vírus terjedése azonban mindannyiunk életét felbolygatta. 2021. március elejétől bő két hónapra távolléti mentorálásra kényszerültünk, ami helyenként visszavette a munkát, a motivációt. Néhány településen a legjobb szándék ellenére is maradtak nehezen elérhető tanulók. Ez a mentorokat lelkileg nagyon megviselte, hiszen mindannyian szerették volna jól végezni a feladatukat. Így azonban a legjobb felkészültség ellenére sem tudták felvenni a harcot az eszközök vagy az érdeklődés hiányával.

Voltak közösségek, amelyekben sokkal nagyobb problémákat kellett megoldani annál, mint hogy a gyerekeknek nincs okostelefonja, amivel részt vehetne az iskolai órákon és a mentorálási alkalmakon. Fontos figyelembe venni, hogy nagyrészt hátrányos helyzetű gyerekek vesznek részt a programban, és voltak családok, ahol a nagyobb gyerekeknek kellett vigyázniuk a kisebbekre addig, amíg a szülők eljárhattak dolgozni, mert még volt hová. Az is előfordult, hogy olyan sok gyerek és felnőtt volt összezúfolódva egy helyiségben, ami már alkalmatlanná tette a környezetet nemcsak az online mentorálásra, hanem az online iskolai órákon való részvételre is. Néha a család egyéb tagjai is bebeleszóltak a programba, amely a képernyőn keresztül zajlott. Ilyenkor a hallgatók igyekeztek kreatívan hozzáállni a mentoráláshoz és bekapcsolni a családtagokat is. Volt olyan mentor, aki az iskola segítségét, mások a postai szolgáltatásokat vették igénybe ahhoz, hogy a gyerekekhez eljuttassák azokat az eszközöket, feladatokat, amelyeket feltétlenül szükségesnek éreztek ahhoz, hogy a kapcsolat ne szűnjék meg, folyamatos maradjon az online időszak alatt is. Akik nem érték el saját mentoráltjaikat, azok bekapcsolódtak a társaik foglalkozásaiba, hogy ott segítsenek, ahol tudnak, ahol szükség van rájuk. Az összefogás

mindenki részéről maximálisan működött, az iskolai koordinátorok és az oktatók részéről is, akik a csoportos foglalkozásokon és az egyéni konzultációkon nyújtottak támogatást lelkiileg és tevélegesen is. A távolléti mentorálás során az egyes kurzusok, illetve a települések hallgatói között olyan szoros kapcsolat, összetartás alakult ki, amelyre mindig számíthattak, ha problémájuk volt. A közösségben rejlő erő most is megmutatkozott, és nem hagyta, hogy bárki magára maradjon.

Sajnos azonban ekkora létszám és diverzitás mellett nem lehet az erodálódást elkerülni. A hallgatók többsége, több mint 70%-uk a következő félévben is vállalja a mentorálást, amely hosszú távon sokkal hatékonyabb. De különféle okokból néhányan lemorzsolódnak, többnyire akkor, amikor valaki befejezi a tanulmányait az egyetemen, vagy ösztöndíjjal külföldre utazik a következő szemeszterben. Olyan hallgató is akad, akinek anyagi okokból munkahelyet kell keresnie, és így már nem tudja felelősséggel vállalni az eddig rá bízott tanulókkal való foglalkozást. Összességében azonban kijelenthető, hogy a program céljainak megvalósulása a legjobb úton halad, és a befektetett munka a reményeink szerint hamarosan megtérül.

A program és a tanárképzés kapcsolata

A mentorálás tevékenysége leginkább a tanárszakos hallgatók profiljába illeszkedő feladat, és arányaiban többen is jelentkeznek a tanárképzésből, mint más területről. Ugyanakkor fontosnak tartjuk, hogy az ELTE minden karáról legyenek résztvevők a programban. Más karok hallgatói is szívesen osztoznak a társadalmi felelősségvállalásban, a mentoráltaknak is hasznos a sok különféle szakos hallgatóval való találkozás, így számukra is színesebbé válik a világ. A nem tanárszakosok érdeklődési köre, hozzáértése jelentősen gazdagítja a tevékenységek tartalmát, a programot. Más nézőpontokból világíthatnak rá egy-egy problémára, ezáltal remekül kooperálhatnak a mentorok egymással. A mentoráltak tanítása, oktatása nem tartozik az alapvető célok közé, a pályorientáció, a továbbtanulásra való ösztönzés, a szabadidő hasznos eltöltése a legfőbb feladat. De ha szükséges, a tanulmányokat is igyekszünk segíteni, tehát a korrepetálás is a mentori tevékenységek közé tartozik. A szaktól függetlenül hallgatóink rendelkeznek annyi tudással, amellyel képesek ezt a feladatot is az esetek túlnyomó többségében ellátni.

Természettudományos nevelés a programon belül, lehetőségek, kapcsolódás a kémiához

Az ELTE csatlakozása óta négy félév telt el, ami azt jelenti, hogy az első TM1 felkészítő kurzus után van, aki már három félévet is mentorált. Ennyi idő alatt nagyon sok tapasztalatra tettünk szert. Oktatóink nagy része TM1 felkészítő és TM2 mentorálási-kísérő kurzust is vezetett már. Így az elmélet összekapcsolódott a gyakorlattal, és még hatékonyabbá vált a hallgatókkal való együttműködés. Nagyon sok tényezőtől függ, hogy konkrétan kinek milyen segítség válik hasznára, kezdve a hallgató szakjától, érdeklődési körétől és felkészültségétől, a kiválasztott iskolán keresztül egészen a mentoráltak képességéig és hozzáállásáig. És ezek csak a főbb szempontok voltak.

A hallgatók nagyon ügyesek a különböző tevékenységek szervezésében, legyen szó akár a tartalomról, akár a módszerekről, és mostanra már sok jó gyakorlat gyűlt össze, amelyekből lehet válogatni mind a jelenléti, mind a távolléti mentorálás esetében. Az eddig megosztott tartalmakat tekintve azonban azt mond-

Karácsonyi kézműves foglalkozás

hatjuk, hogy ezek kismértékben kötődnek a természettudományos témákhoz és a legkevésbé a kémiához. Legfiatalabb mentoráltjaink hatodikosok. Őket már a természettudomány (a 2020-as NAT előtt természetismeret) tárgykörében lehet támogatni. A hetedikés és a nyolcadikos tanulókat pedig, amennyiben az általános iskola a diszciplináris tárgyak különálló oktatását választotta, akár már kémiából is. [4] Mentoraink gyakran segítenek a matematika házi feladat megoldásában, de pl. a kémiával kevésbé kerülnek kapcsolatba. Ezt vagy a mentoráltak igénylik kevésbé, vagy maga a mentor kényszerül azt mondani, hogy ebben nem tud segíteni. Aki nem kémiatanár szakos, annak ez valószínűleg nehezebbre esik támogatás nélkül. Pedig rá lehet mutatni e területek szépségére egy-egy interaktív foglalkozás során, legyen az akár egy kirándulás a természetben vagy egy kísérleti bemutató az iskola falain belül. A lényeg, hogy a mentorok is megkapják ehhez a megfelelő támogatást. Ezért 2021 őszén a csoportos konzultációk során mentoraink részt vehettek olyan választható tematikus foglalkozásokon, felkészítéseken is, amelyeken közösen végezhetünk kémiai kísérleteket, és együtt gondolkodhattunk azok egyszerű, de mégis tudományos magyarázatáról. [5] Ezek az alkalmak és persze a folyamatos kapcsolattartás nagymértékben hozzájárulhatnak a nem tanárszakos vagy a nem természettudományos tanárszakos mentoraink önbizalmának növeléséhez, hogy bátran vállalják e területen is a mentorálást.

Mentorok beszámolóí

A programban részt vevő mentorok nemcsak heti rendszerességgel adnak számot tevékenységükről, hanem a félévek zárásakor reflexiókat is írnak, amelyekben összefoglalják, hogy milyen mértékben sikerült elérniük a korábban kitűzött céljaikat, milyen nehézségekkel találták szembe magukat, illetve mivel gazdagodtak, miben fejlődtek az elmúlt időszakban. [6] Természetesen számunkra az is érdekes, hogy milyen kapcsolódásaink lehetnek a természettudományokhoz, illetve a kémiához. Jelenleg a rendszerben nagyon kevés kémiatanár szakos vagy kémia alapszakos hallgató dolgozik, de számuk növekszik. E cikk írásakor arra kértem őket, hogy osszák meg velem ez irányú tapasztalataikat.

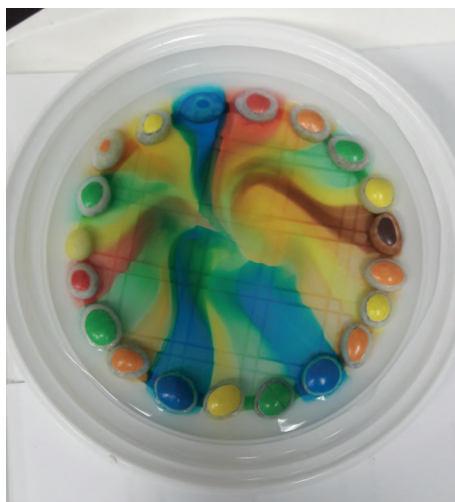
„A végső tapasztalatom az, hogy a gyerekeknek igényük van a természeti jelenségeknek a nyelvükre lefordított, látványosan és részletesen elmagyarázott tárgyalására. Azt vettem észre, hogy maga a tudomány közelebb hozásával a külső (falun kívüli, helyzetükön kívüli) világ közelebb kerülését indukáltam bennük. Öszszességében azt gondolom, hogy ha belefér, igenis igényük van

az érthető, tudományos világkép megismerésére.” – *Juhász Balázs, kémia–fizika tanár szakos hallgató*

„Volt részem néhány kémiaórát is végighospitálni. (...) Itt a szaktanárnak komoly munkát jelent önmagában az, hogy a gyerekek figyeljenek, és hogy a kulturális szakadék miatt olyan példákat hozzon, amit mindegyik gyerek megért. Ahol a diákok gyengén olvasnak, és nem az iskolába járás a prioritás a családokban. Állandóan motiválni a gyerekeket óráról órára (...) Elismerésem. Az ELTE gyakorlóiskolái után ez nem a mélyvíz, hanem a Mariana-árok. Egy csöppnyi büszkeséggel töltött el, hogy amit láttam és tapasztaltam, nem tántorított el attól, hogy egyszer kipróbálnám magam egy ilyen iskolában is, mint szaktanár.” – *Pintér Trude Margaréta, kémia–biológia tanár szakos hallgató*

„A program alapvető célja az iskolai lemorzsolódás csökkentése, ami hetedik osztályt mentorálva többek között a korrepetálást, a házi feladatokban való segítséget jelenti a tanulmányokat illetően. Legtöbbször matematikával, fizikával és kémiával kapcsolatosan volt ránk szükség egyéni vagy kiscsoportos foglalkozások levezetésében. A tantermi tanuláson kívül cél az is, hogy ezek a hátrányos helyzetű gyermekek ne csak a saját falujukat ismerjék, hanem lássanak más településeket, például leendő középiskolájuk városát, valamint magukat a szóba jövő intézményeket is megtekinthessék. Ezen kívül szeretnénk nekik pozitív, nem mindennapi élményeket szerezni. Erre jó példa talán a karácsonyi „bull”, ahol az egyik választható program egy égősor készítése volt. A LED égők és megfelelő nagyságú ellenállások kivételéseit a gyerekek forrasztgatták össze. Ezzel szerettünk volna példát adni a természettudományos ismeretek alkalmazására, illetve egyszerű, ám hasznos műveleteket végezhetnek a tanulók a tanórai kereteken kívül.” – *Kéri Máté, kémia–matematika tanár szakos hallgató*

**Cukorka-
szivárvány**

A fenti beszámoló alapján azt gondolom, hogy vannak lehetőségek a programban e téren is, de ezek még kiaknázásra várnak. Az utóbbi néhány évben különösen fontossá vált a közoktatásban az MTMI (matematikai, természettudományos, műszaki és informatikai) szakok népszerűsítése, [7] mivel egyre kevesebben jelentkeznek e területekre továbbtanulni. Talán érdemes lenne ebben a programban is helyet adni a természettudományos gondolkodás fejlesztésének, hiszen a munkaerőpiacon ma nagy verseny van a mérnök végzettségű munkavállalóért, és lesz is az elkövetkezendőkben. A természettudományos műveltség fel fog értékelődni. Nemcsak azoknak lesz nagy szükségük rá, akik ilyen vonalon tanulnak tovább, de azoknak is, akik felelősen szeretnének dönteni olyan kérdésekben, amelyek alapvető ismereteket

feltételeznek ezen a téren, és segítenek megérteni a körülöttünk lévő szűkebb vagy tágabb környezetet, az élő és élettelen anyagi világ működését. A kritikai gondolkodást minden, a saját maga fejlődésére igényes állampolgárnak célszerű elsajátítania. A tudományosan megalapozott ismeretrendszer teszi lehetővé például az áltudományos hiedelmeket és hasonló elveket hirdető csálók felismerését és leleplezését is az élet különféle területein.

Összegzés

A „Tanítsunk Magyarorszáért!” program fő célja a hátrányos helyzetű tanulók iskolából való lemorzsolódásának megakadályozása és egyben továbbtanulási céljaik segítése. A kezdetek óta eltelt idő azonban bebizonyította, hogy ennél jóval többről van szó. Hátrányos helyzetből indulni és úgy bejutni a munkaerőpiacra eleve nagyobb erőfeszítéseket jelent. Ebből a hátrányból igyekeznek lefaragni a mentorok, akik az ország számos egyetemének hallgatói közül kerülnek ki. Közös bennük a tenni akarás, a segítségnyújtás szándéka, adni valamit másoknak, ami hasznos, amiből épülni lehet.

Szerénytelenség nélkül állíthatjuk, hogy a hallgatók által táru ki a világ a gyerekek számára, akik közül sokan életük során még a fővárosban sem jártak, vagy nem látták még soha a Balatont, mert alig hagyták el településük határát. A mentorok igen sokrétű feladatot látnak el: önismeretet, készségeket, képességeket fejlesztenek, együtt tanulnak a gyerekekkel, pályorientációs foglalkozásokat tartanak, amelyek keretein belül elviszik mentoráltjaikat olyan középiskolákba, amelyek valós célként jelennek meg a továbbtanulás során, kirándulnak velük, és egyéb szabadidős tevékenységeket szerveznek, meghallgatják örömeikről és bánataikról szóló beszámolóikat. Egyszerűen szinte mindenben igyekeznek a mentoráltak segítségére lenni. Joggal merülhet fel a kérdés, hogy hogyan lehet ennyi mindenhez érteni egyetemi hallgatóként, amikor még a mentorok is csak a küszöbén állnak az életnek. A kortárs mentorálásra épülő programban a mentorok fiatalsága előnyt jelent a mentoráltakkal való kapcsolatteremtésben, a bizalomépítésben. A példamutatás is nagyon fontos. A tanulók látják a lehetőséget, és nagyrészt rajtuk áll, hogy élnek-e vele. Mentoraink a pusztá jelenlétükkel azt közvetítik, hogy a célok elérhetők, ha teszünk értük.

Az elmúlt két év megmutatta, hogy hallgatóink nem rettennek meg a kemény munkától, és hétköznapi hősökhöz illően szívvel-lélekkel mentorálják a hátrányos helyzetű gyerekeket, miközben ők is sokat fejlődnek, tanulnak.

IRODALOM

- [1] A „Tanítsunk Magyarorszáért” program honlapja: <https://tanitsunk.hu/hu/page/program>
- [2] Fejes, J. B., Kasik, L., Kinyó, L.: Bevezetés a mentorálás kutatásába. *Iskolakultúra* (2009) 19(5–6), 40–54. <http://www.iskolakultura.hu/index.php/iskolakultura/article/view/20849>
- [3] Az ELTE Tanárképző Központ „Tanítsunk Magyarorszáért!” programhoz kapcsolódó oldala: <http://tkk.elte.hu/category/tanitsunk-magyarorszagert/>
- [4] Kerettanterv az általános iskola 5–8. évfolyama számára: https://www.oktatas.hu/koznevel/kerettantervek/2020_nat/kerettanterv_alt_isk_5_8
- [5] Kísérletek a „Tanítsunk Magyarorszáért” programban résztvevő mentoroknak: https://docs.google.com/document/d/1odVP0_EuqY5AJqFPcz8gAp-MAXwDeN3e/edit?usp=sharing&ouid=107172339741697121167&rtfpof=true&sd=true
- [6] Bodá V. L. és Horváth G.: Az első egy év tapasztalatai a „Tanítsunk Magyarorszáért!” programban – Bevezetés a mentori munka alapjaiba. *Anyanyelv-pedagógia* (2021) 14(1). <http://www.anyanyelv-pedagogia.hu/cikkek.php?id=887>
- [7] A felsőoktatásba való bekerülést elősegítő készségfejlesztő és kommunikációs programok megvalósítása, valamint az MTMI-szakok népszerűsítése a felsőoktatásban: <https://pak.elte.hu/media/ff/33/1d8a8919f149abc134042c5459ba934d16c902f6c78d6f78a5529d6d71d1/Felhivas-3-4-4.pdf>

(A hivatkozott weboldalak utolsó látogatásának időpontja: 2022. január 16.)